

осмисля само тогава, когато човѣкъ разбере великитѣ Божии закони. Щомъ разбере тѣзи закони, човѣкъ мисли вече право, а правата мисълъ е връзка между мислитѣ и желанния му. Човѣкъ трѣбва да разбира произхода на своитѣ мисли, чувства и постѣпки, да знае, при какви условия могатъ да растатъ и да се реализиратъ. Тѣ растатъ и се развиватъ, както плоднитѣ дървета. Ако не спазвате условията за узрѣването имъ, тѣ не могатъ да бждатъ полезни.

Христосъ казва: „Ако имате вѣра, колкото едно синапово зърно, голѣми чудеса ще правите“. Съвременнитѣ религиозни минаватъ за вѣрващи, но не могатъ да правятъ чудеса. — Защо? — Защото не разбиратъ законитѣ, по които се проявяватъ мислитѣ, чувствата и постѣпкитѣ. Съ други думи казано: Ако човѣкъ не може да бжде господарь на своитѣ мисли, чувства и постѣпки, т. е. ако не ги владѣе, той не може да приложи закона на вѣрата. Законътъ на вѣрата е пжтъ, съединителна нишка, по която мислитѣ и чувствата слизатъ отъ Божествения свѣтъ, за да се реализиратъ на земята. Не прилага ли вѣрата си, човѣкъ самъ си затваря пжтя, по който Божественитѣ мисли и чувства слизатъ до неговия умъ и до неговото сърдце. Каквото сж слънчевитѣ лжчи за човѣка на земята, такова нѣщо представятъ Божественитѣ мисли и чувства за ума и за сърдцето му. Ако слънчевитѣ лжчи не проникватъ въ човѣшкото тѣло, човѣкъ не може да прояви никаква разумна дейность. Слънчевата свѣтлина и топлина криватъ въ себе си висша разумность, отъ която съзнанието се развива. Когато се казва, че човѣкъ може да се лѣкува чрезъ свѣтлина, ние имаме предъ видъ разумността, която тя носи въ себе си. Затова, именно, казваме, че чрезъ свѣтлина човѣкъ може да реализира всички свои желания.

И тъй, приемайте свѣтлината, въздуха, водата и храната съзнателно и съ любовъ, за да се ползвате отъ тѣхъ, да имате добри резултати. Приемате ли ги само като механически блага, вие ще имате слаби резултати. Като дишате, мислите, че въ въздуха, освенъ кислородъ и азотъ, има нѣщо друго, което носи животъ. Като пиете вода, мислите, че и въ нея, освенъ водородъ и кислородъ, има нѣщо друго, което носи животъ. Изобщо, всѣко съединение, всѣки плодъ носятъ